

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lumíra Čablíka a soudců Mgr. Igora Krajdla a Mgr. Lucie Böhmové odvolání obžalovaných 1) [celé jméno obžalovaného], narozeného [datum] a 2) [celé jméno obžalované], dříve [příjmení], narozené [datum] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 4. 1. 2023, č. j. 1 T 220/2018-1046, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaných [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalované], dříve [příjmení] napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

II.

Za podmínek uvedených v § 259 odstavec 3, písmeno a) trestního řádu se nově rozhoduje takto:

1) Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného], adresa pro účely doručování [obec a číslo],

se nově uznává vinným, že

poté, co v měsíci srpnu [rok] v [obec], [obec], okres [okres], jako zástupce společnosti [právnícká osoba], posléze jako jednatel společnosti [právnícká osoba], sjednal na základě předchozí elektronické a telefonické komunikace s [jméno] [příjmení] a jeho tehdejší družkou, nyní manželkou [jméno] [příjmení] zakázku na dodání garážových sekčních vrat, kterými měla být osazena novostavba rodinného domu ve [obec] z majetku [jméno] [příjmení], jmenovaným přitom slíbil dodání požadovaného zboží ve lhůtě do 4 týdnů od

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Čadová.

zaplacení zálohy, a to dle cenové nabídky [číslo] [rok] ze dne [datum] na garážová vrata, přičemž nechal vystavit [jméno] [příjmení] dne [datum] zálohovou fakturu č. [rok] [číslo] na částku 17 000 Kč jako zálohu na dodání nových sekčních vrat, která byla [jméno] [příjmení] uhrazena ve dne [datum] na účet společnosti [právnícká osoba], odkud byla převedena na účet [právnícká osoba] s.r.o., a takto jednal s vědomím, že vzhledem k ekonomické situaci [právnícká osoba] s.r.o., jejím finančním závazkům a zpoždění při dodávkách ostatním klientům nemusí být schopen svému závazku dostát, přičemž garážová vrata nejen ve stanovené lhůtě nedodal, nýbrž ani neobjednal do výroby a finanční prostředky z uhrazené zálohy poškozenému nevrátil, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu ve výši 17 000 Kč,

tedy

jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

čímž spáchal

přechin podvodu podle § 209 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

přičemž se podle § 44 trestního zákoníku upouští od uložení souhrnného trestu, neboť trest uložený obžalovanému [celé jméno obžalovaného] trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 T 51/2019-67, je dostatečný.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec] – [obec a číslo], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2) Obžalovaná

[celé jméno obžalované], dříve [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 12. 12. 2018, sp. zn. 1 ZT 170/2018 pro skutek spočívající v tom, že

dne [datum] v [obec], [obec], okres [okres], [celé jméno obžalovaného], vědom si svých neuhrazených závazků vyplývajících z vícero exekučních řízení, jako zástupce společnosti [právnícká osoba] [obec a číslo], a posléze jako jednatel společnosti [právnícká osoba], [obec], společně po předchozí dohodě s jednatelkou [právnícká osoba], [obec a číslo], [jméno] [příjmení], sjednali na základě předchozí elektronické a telefonické komunikace s poškozeným [jméno] [příjmení] zakázku na dodání 12 ks plastových oken a 2 ks vchodových dveří, kterou [jméno] [příjmení] doplnil dne [datum] o zakázku na dodání garážových sekčních vrat, kterými měla být osazena novostavba rodinného domu ve [obec] z majetku [jméno] [příjmení], a na základě cenové nabídky [číslo] [rok] ze dne [datum] na plastová okna a dveře a cenové nabídky [číslo] ze dne [datum] na garážová vrata vystavila [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] dne [datum] fakturu [číslo] [rok] na částku 46 000 Kč za plastová okna a dne [datum] fakturu [číslo] [rok] na částku 17 000 Kč za garážová vrata, tyto částky přijali ve dnech [anonymizováno] [rok] a [datum] od poškozeného [jméno] [příjmení] na účet společnosti [právnícká osoba] [obec a číslo], č. [bankovní účet], avšak zakázku do výroby nezadali a peníze si ponechali, a až po urgencích [jméno] [příjmení] ze dne [datum], že termín pro dodání plastových oken a dveří vypršel, zadal [celé jméno obžalovaného] jménem společnosti [právnícká osoba], [obec], u výrobce oken [anonymizováno], se sídlem [adresa], dne [datum] pouze část z objednané zakázky, a to 12 ks oken na podkladě objednávky poškozeného v hodnotě 5 190,45 PLN, které však nikdy

poškozenému nedodali, a zbylou hotovost jako zálohu za vstupní dveře a garážová vrata [jméno] [příjmení] dosud nevrátili,

tedy měla

sebe obohatit tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

čímž měla spáchat

jako spolupachatelka podle § 23 trestního zákoníku přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 4. 1. 2023, č. j. 1 T 220/2018-1046, byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalované], dříve [příjmení] uznáni vinnými jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoníku“) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl odsouzen za shora uvedený přečin a sbíhající se přečin dle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2019 pod č. j. 1 T 51/2019-67, doručeným dne 30. 4. 2019, podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků a 6 (šesti) měsíců za současného vyslovení dohledu. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce jednatele v obchodních korporacích na dobu v trvání 3 (tři) roků. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl v trestním příkaze Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2019 pod č. j. 1 T 51/2019-67, doručeném dne 30. 4. 2019, zrušen výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

3. Obžalovaná [celé jméno obžalované], dříve [příjmení] byla odsouzena podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku.

4. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. byl poškozený [jméno] [příjmení] (gen.) odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání oba obžalovaní a směřovali je proti všem výrokům.

6. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v rámci odvolacích námitek uvedl, že úmysl uvést jiného v omyl a způsobit mu tím škodu nelze spatřovat v jednání, jehož kroky od počátku směřovaly ke splnění objednávky, byť představa poškozeného o ideálním postupu v ideálním světě může být odlišná. Nelze dovodit, že by jednající osoby neexistovaly, nevytvářely činnost, že by absentovala dodavatelská struktura, tedy že by jejich jednání pouze zastíralo neexistující činnost. Podvodný úmysl musí být dán v době dispozice (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 1. 2004, sp. zn. 11 Tdo 902/2003). Okresní soud nedostatečně hodnotil skutkový stav, např. fotodokumentaci ze dne [datum] dokládající existenci oken. Šlo přitom o objednaná okna poškozeného. Soud dále nekriticky převzal tvrzení poškozeného, který však také tvrdí, že určitá okna obdržel. Pokud jde o časovou osu, [datum] mu byla předána okna dle [právní osoba], [datum] byla nafocena policií a v roce [rok] [číslo] fakticky dodána poškozeným. Okresní soud věc hodnotí civilisticky, nikoliv s přihlédnutím k jejich subjektivnímu jednání. V jejich neprospěch pak uzavírá, že okna nebyla dodána dříve, avšak nezabývá se tím, zdali poškození neodstoupili od

smlouvy a jaké bylo místo dodání zboží. Jejich trestní odpovědnost pak založil na jejich majetkových poměrech, které však o naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu nevypovídají. Zkrátka, máte-li exekuce, pácháte podvod, což ovšem neplatí. Nebyl dostatečně identifikován ani omyl, když pachatel v době činu by měl vědět o omylu podvedené osoby. Žádný omyl poškozeného však v dané době neexistoval (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 5. 2007, sp. zn. 5 Tdo 538/2007). Okresní soud se dostatečně nevypořádal ani s otázkou obohacení, resp. škody. Obohacení mělo spočívat v zisku mezi pořizovací a prodejní cenou oken. Tento je ovšem odůvodněn poskytnutým servisem a tvoří podstatu podnikání. Zisk přitom neměl být nepřiměřený. Proto se soud nevypořádal dostatečně s údajnou škodou, resp. její výši řádně nestanovil, když byl ochoten okna dodat. Jde o občanskoprávní spor. Bylo zjištěno, jaké jsou cenové podmínky pro výrobu zboží, přičemž spor mezi stranami vznikl v důsledku toho, že objednatel měl jinou představu o rychlosti dodání zboží. Rozpory ohledně prodlení (cca jeden měsíc) a kvality zboží jsou typické občanskoprávní spory, o nichž nemá rozhodovat trestní soud. Lze to ilustrovat na jednání poškozených, kteří se dohodli na odběru oken, aby je pak mohly prodat třetí osobě. Poškození jej naopak uvedli v omyl, že nadále mají zájem na dodání oken, i když fakticky neměli zájem na poskytnutí protiplnění, neboť výtěžek z prodeje si chtěli ponechat. [obec] pak prodali za 30 000 Kč. Vrácení oken či uhrazené částky za ně jsou tedy otázkami soukromoprávními.

7. Závěrem odvolatel uvedl, že trestný čin podvodu nelze spáchat pomalým jednáním. Toto lze pouze sankcionovat soukromoprávní cestou.

8. Odvolání obžalované [celé jméno obžalované], dříve [příjmení] odůvodnil její obhájce JUDr. [jméno] [příjmení] tak, že orgány činné v trestním řízení již od počátku roku [rok] prošetřují a pravidelně vyslyšají obviněnou [celé jméno obžalované], proti které pak bylo dne [datum] zahájeno trestní stíhání, [datum] pak podána obžaloba, na to pak proběhla celá řada hlavních líčení, aby nakonec v pořadí ve čtvrtém rozsudku soudu první instance byla obžalovaná opět při pozměněné výrokové větě odsouzena, přitom stále z žádného soudem provedeného důkazu nelze dovodit, že by se domluvila s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], že převezme zálohu na zhotovení plastových oken a dveří s tím, že zakázka nebude zadána do výroby. Stejně tak neodpovídá skutečnosti, že by si právě [celé jméno obžalované] peníze představující zálohu ponechala, či předala byť jen část z těchto peněz s tím, že zakázka nebude včas a řádně realizována. V případě uznání vinnou a uložení - byť jen výchovného - trestu by tato skutečnost pro ni znamenala fakticky i uložení trestu zákaz činnosti, neboť by jí znemožnil nejen pracovat na pozici zdravotní sestry, ale bez čistého trestního rejstříku by nemohla vůbec pracovat ve zdravotnictví a stala by se nezaměstnanou. Obžalovaná [celé jméno obžalované] jako nezaměstnaná by tak bylo znemožněno dostat svým závazkům, které by neměla jak splácet, a dostala by se pro shora popsané jednání postupně na samý okraj společnosti, což by bylo ve svých důsledcích víc než nepřiměřeně přísné opatření. Dále i po posledním dokazování nelze objektivně dovodit u ní naplnění subjektivní stránky přečinu podvodu - tedy, že by jednala v úmyslu sebe nebo jiného obohatit tím, že někoho uvede v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, tím méně, že by o nějakém omylu věděla v době, kdy záloha v částce 46 000 Kč a 17 000 Kč byla připsána na účet společnosti, ve které byla na záskok jednatelkou, případně předala do rukou spolu obžalovaného pana [celé jméno obžalovaného], respektive jeho společnosti. Přesně naopak, nic nenasvědčuje tomu, že by obžalovaná v době, kdy přebírala zálohu, byť jen tušila, že zakázka nebude zcela řádně vyrobena, případně vyrobena se zpožděním, tedy, že nedojde k výrobě oken a dveří k úplné spokojenosti zákazníka. Tedy v případě paní [celé jméno obžalované] se nemůže jednat o trestný čin zpronevěry. V rámci dokazování bylo minimálně výsledkem [celé jméno obžalovaného] prokázáno, že se nedopustila ani podvodu, ani vědomé účasti na případném podvodu jiné osoby.

9. Nesouhlasila s tvrzením, že jako tehdejší družka musela být obeznámena s finanční situací [celé jméno obžalovaného], s finanční situací společností, v nichž působil, i s okolnostmi této zakázky. Nebylo to nikterak prokázáno, naopak dle doložené SMS konverzace z roku 2017 prokázala, že s ní finanční záležitosti (ať už osobní či firemní) vůbec obžalovaný neřešil, taktéž ani žádné firemní

zakázky, z obsahu konverzací je více než jasné a zřejmé, že [celé jméno obžalovaného] sám každé odpoledne až do večera trávil mimo domov a kancelář, zatímco ona zajišťovala chod jeho farmy a domácnosti. Okresní soud chybně uvedl datum faktury [datum] (správně [datum]). U všech hlavních líčení bylo shodně uvedeno oběma obžalovanými, že faktury vystavil osobně [celé jméno obžalovaného], a že podpisy na fakturách vč. razítek jsou pouze kopiemi ze scanu podpisu obžalované, které si sám vytvořil z jiného dokumentu a používal pro účely podpisu smluv a faktur, kdy obžalovaná o tom nevěděla. Toto je prokazováno dalšími jím vystavenými fakturami pro jiné zákazníky, z čehož je na první pohled zřejmé že se jedná stále o stejnou kopii. Pokladními doklady bylo pouze prokázáno, že zálohu fyzicky v hotovosti předala k rukám [celé jméno obžalovaného] do [právnícká osoba] [anonymizováno] za účelem výroby oken daných zakázek, přičemž se jednalo o běžný postup. Dále bylo prokázáno, že v době realizace zakázek [příjmení], vyřizoval, sjednával a dodal zakázky jiným zákazníkům. Naopak nebylo prokázáno, že by se měla jakkoliv aktivně podílet při sjednávání jakékoliv zakázky. Soudem nebylo objasněno a prokázáno, z čeho usuzuje, že měla vědět, že není v možnostech firem zakázky pana [příjmení] dokončit, když další zakázky jiných zákazníků probíhali bezproblémově, byly řádně dokončeny a předány. Dále z doložených důkazů a písemných informací obchodního zástupce pana [příjmení], zastupující spol. [anonymizováno] je prokazatelné, že dluhy firmy [anonymizována dvě slova] vůči této společnosti vznikly až po sjednání zakázek mezi panem [příjmení] a spol. [anonymizována dvě slova], nikoliv před sjednáním, jak je rozsudkem předestřeno. Pouze v jednom případě nebyla zakázka řádně dokončena, zákazník [jméno] [příjmení] od zakázky oficiálně odstoupil a zaplacená záloha mu byla obžalovanou vrácena zpět na jeho bankovní účet. O finanční situaci [celé jméno obžalovaného] neměla ani tušení. Obžalovaná se tak prokazatelně aktivně nepodílela na realizaci zakázek [jméno] [příjmení], nebylo to její pracovní náplní a ani v jejich kompetencích. Dne [datum] odešel [celé jméno obžalovaného] k lékaři, měl zvýšenou teplotu. Proto nelze tvrdit, že obžalovaná obžalovaného nepravdivě omlouvala, naopak poškozenému pravdivě sdělila informace, které měla.

10. Zakázka probíhala standardně, jediným úkonem obžalované bylo fyzicky a účetně (bez ohledu na to, kdo fakticky výběr na bankomatu provedl) předat finanční prostředky ze spol. [anonymizována dvě slova] k rukám [celé jméno obžalovaného] ve prospěch jeho spol. [anonymizována dvě slova] za účelem výroby zakázky, tento postup od začátku vyžadoval [celé jméno obžalovaného], kdy tvrdil, že nemůže jedna osoba podepsat a vyúčtovat výdej hotovosti od spol. [anonymizována dvě slova] a zároveň tatáž osoba podepsat a přijmout tuto částku do spol. [anonymizována dvě slova], bylo tomu tak tedy z důvodů účetnictví dvou firem. Jsou jí prisuzovány činnosti, kterých se neúčastnila, neustále je jednání obžalovaných popisováno v množném čísle a nedělány rozdíly v tom, co dělal [celé jméno obžalovaného] sám a na čem by se měla podílet obžalovaná. Ve věci dále vypovídal [celé jméno obžalovaného], protože [celé jméno obžalované] tyto informace o zakázce [jméno] [příjmení] a ani o dalších probíhajících zakázkách neměla.

11. V případě zakázek [jméno] [příjmení] jí prokazatelně obžalovaný uváděl v omyl, když jí tvrdil, že vše probíhá standardně, a že okna jsou ve výrobě. Obžalovaná poukazuje na data sjednání úvěrů u spol. [příjmení] [jméno]. První úvěr sjednávala s jasným cílem odškodnit pana [ulice], a vrátit mu zaplacenou zálohu, a tak se stalo. Druhý úvěr byl sjednán na žádost obžalovaného k překlenutí měsíce, s tím že se jedná o mimořádnou situaci, a má v danou dobu spoustu zakázek ve výrobě.

12. Závěrem navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil ji dle § 226 tr.ř. obžaloby.

13. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.) a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr.ř.

14. Z podnětu podaných opravných prostředků krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z

hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

15. V řízení, předcházejícím rozsudku, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

16. U veřejného zasedání před odvolacím soudem bylo doplněno dokazování o výsledch obžalovaných, když podle § 207 odst. 2 tr.ř. byla čtena výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného] z č. l. 338-340, osobně byla vyslechnuta obžalovaná [celé jméno obžalované] a podle § 213 odst. 1 tr.ř. byly procesním stranám předloženy k nahlédnutí emailová komunikace z č. l. 156-172, cenová nabídka z č. l. 110-114, [číslo], faktury z č. l. 122-123, výpis z účtu z č. l. 130-131, zprávy firmy [anonymizováno] z č. l. 138, 153 a objednávky z č. l. 144-152. Obžalovaná [celé jméno obžalované] odkázala na své předchozí výpovědi a doplnila, že pokud jde o informace, které uvedla v emailu ze dne [datum], ten den se měl pan [celé jméno obžalovaného] vrátit od lékaře, řekl jí, že zakázka pana [příjmení] je ve výrobě a bude řádně dodána. Nebyla kompetentní ověřovat tyto informace. Úvěr na částku 60 000 Kč byl na vyplacení pana [příjmení]. V době, kdy se realizovala zakázka pana [příjmení], firma fungovala, byla dodávána další okna, o jiných problematických zakázkách nevěděla. Z čtené výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vyplynulo, že okna do výroby u firmy [anonymizováno] (zakázka pana [příjmení]) objednal, avšak poškozený objednávku upravoval a objednal si okna dražší a navíc garážová vrata. Původní záloha ale navyšována nebyla. Objednal proto pouze okna, když již takto vyrobená okna byla ve vyšší ceně než zaplacená záloha. Pan [anonymizováno] nikdy od smlouvy neodstoupil, pouze vyhrožoval. Přesná lhůta dodání oken určena nebyla, dávali lhůtu 4-8 týdnů. [příjmení] dní pan [příjmení] upravoval rozměry oken. Do výroby okna zadal o čtyři týdny později, když se snažil sehnat jiného výrobce. Rozměry oken upravoval s paní [příjmení] a pokud byly měněny, nemohl je zadat do výroby. [obec] byla dodána v listopadu, nepředali je poškozenému, když mu bylo řečeno, že pokud probíhá vyšetřování, může zakázku pozastavit. [příjmení] [příjmení] byla pouze formálně jednatelkou, o chodu firmy ani o zakázkách neměla tušení. Než došlo k případu [příjmení], měli cca 50 zakázek, po něm asi 12, žádné problémy nebyly. Vchodové dveře nezádal, když by se na ně čekalo cca 3-4 měsíce, takže objednal vzhledem k nižší záloze pouze dražší okna.

17. Předně je nutno konstatovat, že napadený rozsudek je v této trestní věci v pořadí čtvrtým meritorním rozhodnutím. V pořadí prvním rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 16. 9. 2019, č. j. 1 T 220/2018-371, byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými jako spolupachatelé přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 12. 12. 2017, č. j. 6 T 118/217-399 odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků při zrušení výroku o trestu v citovaném trestním příkazu, jakož i dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku a šesti měsíců. Poškozený [jméno] [příjmení] byl podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

18. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2019, č. j. 5 To 430/2019-392, byl podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr.ř. z podnětu odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena okresnímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

19. V pořadí druhým rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 27. 5. 2020, č. j. 1 T 220/2018-457, byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými jako spolupachatelé přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovaný [celé

[jméno obžalovaného] byl podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 12. 12. 2017, č. j. 6 T 118/217-399 odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků při zrušení výroku o trestu v citovaném trestním příkazu, jakož i dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku a šesti měsíců. Poškozený [jméno] [příjmení] byl podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 8. 2020, č. j. 5 To 239/2020-480, byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr.ř. z podnětu odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena okresnímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

21. V pořadí třetím rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 31. 5. 2021, č. j. 1 T 220/2018-556, byli obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými jako spolupachatelé přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 12. 12. 2017, č. j. 6 T 118/217-399 odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců při zrušení výroku o trestu v citovaném trestním příkazu, jakož i dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku. Poškozený [jméno] [příjmení] byl podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

22. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 11. 2021, č. j. 5 To 384/2021-588, byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr.ř. z podnětu odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena okresnímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Současně bylo nařízeno, aby věc byla projednána v jiném složení senátu.

23. Poté nalézací soudu zopakoval dokazování a meritorně při změně v osobě samosoudce rozhodl způsobem popsáním v bodě ad 1.

24. Krajský soud po přezkoumání odvolacích námitek obou obžalovaných po doplnění dokazování konstatuje, že pokud jde o sjednanou zakázku na 12 kusů plastových oken, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se hájí tím, že termín dodání oken byl okolo osmi týdnů, přičemž již po čtyřech týdnech na ně poškozený podal trestní oznámení. Svědek [jméno] [příjmení] v průběhu trestního řízení byl vyslechnut opakovaně, přičemž se k době dodání oken vyjadřoval rozdílně. U hlavního líčení dne [datum] (č. l. 860) uvedl, že, „ má pocit, že dodací lhůta byla osm týdnů od zaplacení zálohy“. Po přečtení předchozí výpovědi (č. l. 340) popsal, že pokud uvedl lhůtu 2-3 týdnů, bylo to tak, již si to nepamatuje. Akceptoval by i lhůtu čtyř týdnů. Dále svědek doplnil, „ nestanovili mi přesný termín dodání oken“ (č. l. 861). Z emailové korespondence (č. l. 156) vyhotovené poškozeným přitom vyplývá, že okna měla být dodána do [datum]. Krajský soud akcentuje, že tyto rozpory ve výpovědi poškozeného týkající se data dodání oken nelze vyhodnotit v neprospěch obžalovaných (dva až tři týdny), nýbrž tak, že šlo o datum [datum]. Právě tento den poškozený podal trestní oznámení (č. l. 1), kde uvedl, že prvotní dohoda s [celé jméno obžalovaného] zněla tak, že okna budou dodána do 3 týdnů. Poté bylo přislíbeno, že tak bude učiněno do [datum], u garážových vrat do [datum]. V tomto kontextu nelze přehlédnout obhajobu obžalovaného (č. l. 861 verte), že asi 14 dní s poškozeným řešili rozměry oken, které si poškozený vyměřoval a došlo ke změnám originálu výrobních výkresů. Verze poškozeného, že neměnil parametry zakázky (č. l.

513 verte) nemůže obstát, když rozměry oken v cenové nabídce se skutečně liší oproti objedávce (č. l. 111, 144), je tedy zřejmé, že se potvrdila v této části obhajoba obžalovaného a k úpravám rozměrů oken skutečně došlo. Do výroby u spol. [anonymizováno] byla obžalovaným okna zadána dne [datum], tyto byly potvrzeny do výroby dne [datum] a dodány dne [datum].

25. Lze tak shrnout, že podvodný úmysl týkající se nedodání předmětných oken, dovodit nelze, když okna byla po zaplacení zálohy (sice s určitým časovým odstupem, avšak ještě před uplynutím doby k dodání) objednána a vyrobena. Dobu dodání pak ovlivnilo i jednání poškozeného, který jejich rozměry měnil. Zaplacená záloha činila 46 000 Kč, přičemž pouze cena oken byla 47 006,75 Kč. V této části proto podvodný úmysl obžalovaného dovodit nelze. Obžalovaný vysvětlil i to, že vchodové dveře do výroby nezasadal, když by se na ně čekalo cca 3-4 měsíce, přičemž zaplacená záloha byla nižší než cena objednaných oken.

26. Oproti tomu je nutno dovodit trestní odpovědnost obžalovaného [celé jméno obžalovaného], pokud jde o jednání spočívající v tom, že poté, co v měsíci srpnu [rok] v [obec], [obec], okres [okres], jako zástupce společnosti [právnícká osoba], posléze jako jednatel společnosti [právnícká osoba], sjednal na základě předchozí elektronické a telefonické komunikace s [jméno] [příjmení] a jeho tehdejší družkou, nyní manželkou [jméno] [příjmení] zakázku na dodání garážových sekčních vrat, kterými měla být osazena novostavba rodinného domu ve [obec] z majetku [jméno] [příjmení], jmenovaným přitom slíbil dodání požadovaného zboží ve lhůtě do 4 týdnů od zaplacení zálohy, a to dle cenové nabídky [číslo] [rok] ze dne [datum] na garážová vrata, přičemž nechal vystavit [jméno] [příjmení] dne [datum] zálohovou fakturu č. [rok] [číslo] na částku 17 000 Kč jako zálohu na dodání nových sekčních vrat, která byla [jméno] [příjmení] uhrazena ve dne [datum] na účet společnosti [právnícká osoba], odkud byla převedena na účet [právnícká osoba] s.r.o., a takto jednal s vědomím, že vzhledem k ekonomické situaci [právnícká osoba] s.r.o., jejím finančním závazkům a zpoždění při dodávkách ostatním klientům nemusí být schopen svému závazku dostát, přičemž garážová vrata nejen ve stanovené lhůtě nedodal, nýbrž ani neobjednal do výroby a finanční prostředky z uhrazené zálohy poškozenému nevrátil, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu ve výši 17 000 Kč.

27. Tyto skutečnosti vyplývají z provedeného dokazování, přičemž je zřejmé, že garážová vrata i přes zaplacenou zálohu obžalovaný nejen ve stanovené lhůtě nedodal, nýbrž ani neobjednal do výroby a uhrazenou zálohu poškozenému nevrátil. Bylo rovněž prokázáno, že již před transferem peněz (zálohy) poškozeného musel být minimálně srozuměn s tím, že vzhledem ke zpoždění zakázek při dodávkách ostatním klientům i ekonomické situaci [právnícká osoba] s.r.o. nemusí být schopen svému závazku dostát ve smluvené lhůtě, což se i stalo.

28. Jiná situace nastala u obžalované [celé jméno obžalované], dříve [příjmení]. Podle odvolacího soudu nebyla vyvrácena její obhajoba, že byla sice jednatelkou společnosti [právnícká osoba], nicméně, tak jak to i potvrdil spoluobžalovaný [celé jméno obžalovaného], tuto funkci zastávala pouze formálně, přičemž o chodu firmy ani o stavu konkrétních zakázek neměla tušení. Pokud obžalovaná ohledně zakázky s poškozeným [příjmení] komunikovala (email ze dne [datum], č. l. 157), vysvětlila, že pokud jde o zdravotní stav spoluobžalovaného, vycházela z informací, které jí sdělil, stejně tak i v rámci sdělení, že okna již byla zadána do výroby. Krajský soud se neztotožnil se skutkovými závěry nalézacího soudu, že v rámci zakázky byla obžalovaná výrazně zainteresována a hájila v emailové komunikaci spoluobžalovaného, i když musela být minimálně srozuměna s tím, že vzhledem k problémům dotčených firem nebude možno zakázku poškozeného řádně plnit. Odvolací soud akcentuje, že prokázaná účast obžalované v rámci této zakázky spočívala pouze v tom, že vyplacenou zálohu od poškozeného předala obžalovanému [celé jméno obžalovaného] a poté na jeho pokyn sdělovala poškozenému emailem skutečnosti sdělené spoluobžalovaným ohledně jeho zdravotního stavu a stavu objednávky. Ze zprávy [právnícká osoba] (č. l. 153) přitom vyplynulo, že přijali v žalovaném období i jiné zakázky od firmy [právnícká osoba], z dalších faktur a smluv o dílo vůči jiným zákazníkům (č.l. 326-337) pak vyplynulo, že společnost [právnícká osoba] vyvíjela obchodní činnost a realizovala kromě zakázky poškozeného [příjmení] i obchodní případy

další. Obžalovaná vysvětlila i okolnosti úvěrové smlouvy na částku 60 000 Kč ze srpna 2017, když tyto finanční prostředky vložila do podnikání prostřednictvím spoluobžalovaného k dokončení zakázek, resp. vrácení zálohy panu [příjmení]. Z této skutečnosti naopak vyplynulo, že měla zájem na tom, aby podnikání dále pokračovalo a všechny zakázky byly vyřizovány standardně. Naopak nestandardní je emailová komunikace poškozeného [jméno] [příjmení] (č. l. 103), kdy poškozený opakovaně mění své požadavky ohledně dodání oken, vrácení zálohy, je hovořeno o vymahačské firmě, která bude obžalované kontaktovat, informování rodinných příslušníků, přičemž následně je hovořeno o tom, že to chce vyřešit po dobrém (a po třech dnech podává trestní oznámení (č. l. 1-2).

29. Odvolací soud shrnuje, že u obžalované nelze dovodit trestní odpovědnost pro žalovaný přečin, resp. prokázat, že by v době uzavření zakázky s poškozeným [příjmení] byla minimálně srozuměna s tím, že tato zakázka nebude ve sjednané lhůtě realizována. Nebylo rovněž prokázáno, že by uváděla poškozeného v omyl a vědomě mu sdělovala nepravdivé skutečnosti ohledně zdravotního stavu spoluobžalovaného či stavu zakázky.

30. Proto byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaná [celé jméno obžalované], dříve [příjmení] byla zproštěna dle § 226 písm. b) tr.ř. obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

31. Po zrušení rozsudku též z podnětu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byl tento nově uznán vinným po úpravě skutku v jeho prospěch přečinem podvodu dle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž jednal minimálně v úmyslu nepřímém, předvídaném v ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

32. Nově odvolací soud rozhodoval u obžalovaného i o trestu, když respektoval obecné zásady pro jeho ukládání ve smyslu ustanovení §§ 37-39 tr. zákoníku Okresní soud dovodil, že je třeba obžalovanému uložit souhrnný trest za tento přečin a sbíhající se přečiny dle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 T 51/2019-67 (kterým mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na 24 měsíců s dalším prodloužení zkušební doby o dva roky). Podle názoru odvolacího soudu lze však v tomto případě aplikovat dobrodiní ustanovení § 44 tr. zákoníku a upustit od uložení souhrnného trestu, neboť trest uložený zmíněným trestním příkazem je dostatečný. Přihlédnuto bylo zejména k odstupu času od spáchání přečinu a okolnosti, že délku trestního řízení obžalovaný nikterak nezavinil.

33. Zopakován byl i výrok, že poškozený [jméno] [příjmení] se podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když v neprospěch obžalovaného odvolání podáno nebylo a nelze tak jeho postavení z podnětu jeho odvolání zhoršit.

34. Proto odvolací soud rozhodl způsobem popsáním shora.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v [obec]. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až m) trestního řádu nebo § 265b odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 16. srpna 2023

Mgr. Lumír Čablík v. r.
předseda senátu